

S. MASSLER

Pînă mai ieri, apărea zilnic pe ușa redacției silueta tonic optimistă a lui Sami Massler, mereu purtător al unei vești bune, al unei glume, totdeauna surizător, cu o tinerete a spiritului necontrafăcută, sinceră.

Astăzi, colegul Massler nu mai e printre noi. Odată cu el dispare încă unul din vechea gardă de gazetari, unul din ultimii reprezentanți ai boemei presei, în ceea ce vechea presă avea mai avîntat, mai poetic, mai colorat.

Condei sprinten și înaripat, iubind teatrul ca și muzica, sportul ca și www.cimboc.ro în lumea umbrelor îl lasă în noi.

sul epigramatic, Massler avea sufletul cald al debutantului, mereu îndrăgostit de ceea ce scrie, dăruindu-se meseriei cu o pasiune cuceritoare, de fapt contopindu-se cu ea. Massler a iubit teatrul sub toate înfățișările sale și l-a slujit cu devotament. A scris cuplete și a compus șlagăre pentru revistă; a fost, ani de-a rîndul, reporterul neostentat, pasionat al scenelor și culiselor bucureștene, prieten al multor actori de faimă și sprijinitor al debutanților anonimi, care mai tîrziu aveau să devină vedete. A salutat și a sprijinit toate inițiativele, a fost un adevărat animator.

Înzestrat cu o memorie prodigioasă și cu un fin spirit de observație, a înregistrat tot ce s-a petrecut în lumea atît de diversă și fascinantă a teatrului în decursul a peste patru decenii. Reproducea oricînd, savuros și colorat, cu detalii de o mare plasticitate, scene la care fusese martor, atmosfera din teatrele și redacțiile bucureștene de altă dată, tipuri cunoscute.

Ne leagă pe noi, slujitorii revistei Teatrul, nu numai amintirea orelor de muncă petrecute împreună ci și sentimentul puternic al unei camaraderii. Ne pare incredibil faptul că mîine dimineată nu ne vom strînge din nou în jurul lui Sami Massler, care întotdeauna avea ceva să ne spună fie „numai pentru un minut“.

Acum, cînd ne luăm rămas bun de la vechiul gazetar și admirabil coleg, simțim, dureros, golul pe care cel care